

forurilor locale, dar cu ajutor din partea sponsorilor (care au acceptat ca banii oferiți pentru venirea lui Andrei Șerban să fie folosiți pentru organizarea festivalului). Pe lângă această, m-au mai ajutat Ministerul Culturii și Cultelor și UNITER.

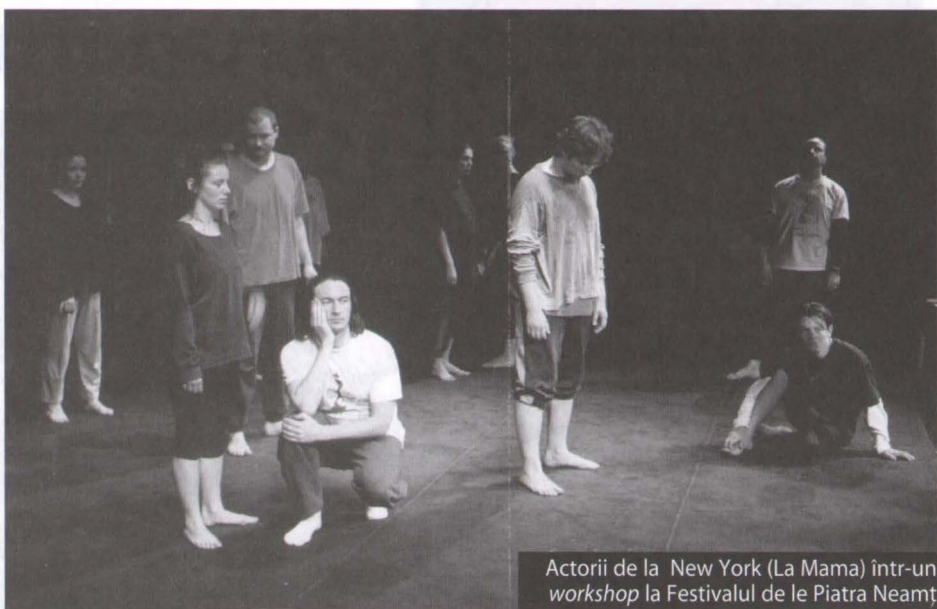
Am înțeles că sunt 13 nemulțumiți dintr-un colectiv de 72 de oameni. A venit cineva de la Consiliul Județean să stea de vorbă și cu ceilalți angajați?

N-a venit niciodată nimeni. În schimb, au fost actorii la ei, încercând să dezamorseze situația. Au adresat și ei memorii. Însă acestea nu au fost luate în seamă.

Eliberarea dumneavoastră din funcție s-a făcut în mijlocul vacanței.

Este lucrul care mă doare cel mai mult, pentru că toți actorii erau plecați din localitate. De altfel, deși eu eram la Piatra Neamț, nimeni n-a catadicsit să mă cheme la vreo discuție, să-mi dea vreo explicație. Mi-au trimis hotărârea prin care eram destituit și în care nu era menționat nici un motiv al demiterii mele. Era o înștiințare și-atât. Mă mai doare că s-a votat în unanimitate eliberarea mea din funcție.

foto: Cornel Miftode

Actorii de la New York (La Mama) într-un workshop la Festivalul de la Piatra Neamț

Ați simțit că breasla teatrală vă stă alături în asemenea momente?

Da, dar prea târziu. Protestul UNITER a venit când tocmai se hotăra destituirea mea de la conducerea teatrului.

Ați mai fi în stare s-o luați de la început după această întâmplare?

Dacă aș mai avea sprijinul patronatului, ca în primii patru ani de directorat, da.

Ce ar putea să facă breasla teatrului?

Un singur lucru cred că ar putea face, anume ca solidaritatea să fie deplină și la timp manifestată. Căci, dacă se petrece *post factum*, ea nu are altă valoare decât de a fi consemnată pe hârtie.

Marinela Țepuș

Bogdan Talașman:

„Publicul din Piatra nu era prost”

Teatrul Tineretului din Piatra Neamț te-a lansat ca actor. Din câte știi, după ce ai terminat facultatea de teatru ai fost angajat acolo vreme de trei ani. Cum vezi demiterea fostului tău director, Corneliu-Dan Borgia?

Nu știu ce s-a întâmplat. Tot ce pot spune este că domnul Borgia mi-a dat să joc în condițiile în care teatrele din București nu mi-au oferit nimic. Venisem după un rol la Național, un rol principal la „Bulandra” și eram distrus că nu-mi pot face meseria. Atunci, Borgia mi-a spus: „Vrei să faci teatru? Vino aici!” M-am dus, deși condițiile au fost mizere, am stat „la comun”, pentru că în primul an nu am avut casă.

De ce ai continuat?

Era ceva anume la Piatra.

Într-un interviu din „Scena” de anul trecut spuneai că actorii „ratați” din teatrul de la Piatra Neamț încearcă „să submineze munca directorului”. Frecușurile existau, acolo, dinainte să mă duc eu. Acum, însă, s-a umplut

paharul. Borgia spunea: „Ce să fac cu ei? Nu sunt buni, și vreau să angajez pe alții, dar îmi sar în cap cei de la Consiliul Județean. Tipă la mine că nu vor cazuri sociale în județ. Că nu vor actori șomeri”. Toți actorii proști vor contracte pe viață. Ei l-au înlăturat.

Se pare că Borgia a fost demis și pentru „incapacitate managerială”.

Asta e o tâmpenie absolută, din moment ce face un festival internațional de teatru, din bani puțini, i-a adus pe Vlad Mugur și pe Andrei Șerban, căruia i-a smuls promisiunea că mai vine să monteze o piesă acolo. Actorii de care spuneam au sărit în sus că nu-i interesează Andrei Șerban: „Noi vrem piese pentru publicul nostru, nemțean”. Nu spun să nu se facă. Dar la Piatra mai există și public tânăr, care vrea un teatru modern.

Teatrul pe care îl făceați voi acolo nu mergea pentru spectatorii nemțeni? Voi vorbeați, pe scenă, o limbă pe care cei din sală nu o înțelegeau? Și ce dacă, o dată sau de două ori, chiar s-a întâmplat așa? Este cazul

spectacolului lui Vlad Mugur *Scandal cu publicul*, și chiar al *Livezii de vișini* al lui Igor Larin. Tu, ca spectator, nu vii la teatru ca să te odihnești și, eventual, ca să și dormi în fotoliu. O provocare te îndeamnă să mai și gândești. Totuși, nu e vorba numai despre public, ci și despre acei actori care vroiau să facă teatru comod. Eventual, la o replică, să își aprindă și câte o țigară. Ei, împotriva acestui gust Victor Scoradeț și Borgia au creat o enclavă care a supărat pe foarte mulți. Județul era codaș, iar teatrul devenise primul. Despre teatru se vorbea mai mult decât despre echipa de volei ori despre „Ceahlăul Piatra Neamț”. Cred că asta a deranjat. Din câte am înțeles eu, picătura care a umplut paharul a fost că nu i-a mai prelungit contractul actorului Victor Giurăscu. Dar în orice țară se întâmplă așa. Nu mai aveau nevoie de el. L-au anunțat cu 30 de zile înainte, deci s-au respectat toate prevederile legale. El s-a dat de ceasul morții: „Cum să plec? Dacă am stat patru ani, vreau contract pe viață”.

foto: Cornel Miftode

Doi ruși (și restul români) la Piatra Neamț:
A.P. Cehov și Igor Larin cu Livada de vișini

În timpul anilor petrecuți la Piatra Neamț, ai simțit că publicul s-a schimbat? Începuseră spectatorii să vibreze la teatrul provocator pe care îl făceați voi?

Am sesizat asta la tineri și la oamenii trecuți de a doua tinerețe. Ei erau cei mai deschiși. În **Scandal cu publicul**, noi, actorii, am rămas „incremențiți”

timp de un minut, așa cum ne-a indicat Mugur. Publicul nu a stat amorf, chiar dacă a reacționat contradictoriu. A dovedit că este viu. Or, ce vor cei care l-au demis pe Borcia? Spectacole „elegante”, de la care lumea să plece la fel cum a venit! Cu astfel de oameni nu te poți lupta, nu ai arme. Cei care l-au contestat nu au înțeles

un lucru: la Borcia nu era niciodată ușa închisă. Eu m-am dus întotdeauna să vorbesc cu el, în special când nu eram de acord cu ceva. Ceilalți, care credeau că ei le știu pe toate, nu l-au abordat. Spuneau: „Numai Talașman se duce, că are pile”. Eu îl întrebam pe Borcia ca pe un coleg, nu ca pe un director. El are un dar extraordinar: știe să vadă teatru, e un foarte bun spectator. Iar cel mai important a fost că, împreună cu o parte dintre actori (printre care și eu), a visat să refacă teatrul din Piatra Neamț, să-l transforme în ce a fost el odată. Borcia a izbutit acolo ceea ce nu a reușit un județ: să facă un teatru-lider. Dar au învins mediocritatea și lipsa de respect față de meserie.

Dacă s-ar fi revoltat actorii care îl susțineau pe Borcia ar fi fost vreo diferență?

Nu. Nu se mai putea face nimic. Nu ai cu cine să te lupți. Nebunia nu e că l-au schimbat pe Borcia. Viața merge înainte, nimeni nu e de neînlocuit. Există, însă, consilieri care nu au fost în viața lor la teatru și care îl judecă pe Shakespeare sau comentează viața unui regizor.

Mirona Hărăbor

A sprijini sau a distruge

Spectacolul demiterii lui Corneliu-Dan Borcia face parte, pentru mine, din lanțul oribil pe care reușim să-l realizăm noi, românii, demolând tot ceea ce încearcă să se ridice ca o construcție generoasă, utilă semenilor. Consolidarea unei trupe, îmbogățirea cu fluid cultural a unui oraș, organizarea unui festival inter-

național, apelul la literatura contemporană de calitate n-au fost în serviciul lui Borcia personal, ci au fost un dar către comunitate. S-ar putea ca nici comunitatea să nu fie conștientă de darul primit, dar cei care diriguiesc societatea, influențând destinul comunității, au obligația de a vedea cu luciditate faptul constructiv și de a-l

sprijini. Pentru că nu o fac, ci, dimpotrivă, distrug, trebuie să le fie rușine.

Ceea ce mă doare în plus este durerea lui Borcia, care-și vede construcția de ani de zile dărâmată cu nepăsare printr-un brânci.

Florica Ichim

Dragă Dan Borcia

Revista „Scena” mi-a solicitat opinia în legătură cu demiterea ta. Ar fi un prilej potrivit să mă alătur și eu corului (totuși, de cameră), care consideră această demitere ca pe o mârliană. Iartă-i, Doamne, pe cei ce nu știu ce fac! Cât despre cei ce știu și nu le pasă, dă-le pe cap, Doamne, și lor, Consiliul Județean Neamț.

Așa că, în loc de răspuns la ancheta „Scenei”, m-am gândit că e mai bine

să-ți fac o propunere. După cum știi, de zece ani la Sfântu Gheorghe se desfășoară Festivalul Internațional de Teatru ATELIER, creat de subsemnatul și la care teatrul condus, până mai ieri, de tine a participat și a fost chiar premiat de câteva ori. Ce-ai zice ca ediția de anul viitor (iunie 2002), a zecea la număr, să se desfășoare sub direcția ta? Mă gândesc că ar fi păcat să-ți ieși din mână, după atâția ani în

care ai făcut unul dintre puținele festivaluri de teatru adevărate din România.

Cu speranța că nu te vei considera jignit și că vei accepta modesta mea propunere, te îmbrățișez și aștept cât mai repede un semn de la tine.

Cu stimă,

Radu Macrinici